

STILLE WEEK: WITTE DONDERDAG

Vorbereiding

Net als in de vroege kerk toen er geen geordende predikanten van een officieel kerkinstituut waren, komen wij in het jaar van het grote virus als *huiskerk* of *huisgemeente* bijeen om de laatste dagen van Jezus' leven en zijn laatste maaltijd met zijn volgelingen te gedenken en te vieren. Ook als u alleen thuis bent in deze tijd van afzondering: *u bent* de kerk.

Voor de viering: brood om te breken als symbool van het lichaam van Christus en een beker die dient als symbool van het bloed van Christus.

De liturgische kleur van Witte Donderdag is wit. Wit staat voor goed, vreugdevol, rein, heilig, hoop. Jezus en zijn vrienden vierden Pesach, herdachten de bevrijding uit slavernij in Egypten.

Aansteken van de kaars en stilgebed

Openingswoord

Wees hier aanwezig, God van de machten, licht in ons midden,
Wees onze Heiland, dat wij herleven.
Wees hier aanwezig dat wij herleven.

Gebeuren van de dag 14 Nisan

Het Laatste Avondmaal begon met de voorbereiding en de voetwassing (Joh 13:1-17). Tijdens de maaltijd vond de communie plaats, ook voorspelde Jezus wat er zal gebeuren. Plots verliet Judas de tafel (Joh 13:30). Na het avondmaal gingen ze samen naar Gethsemane, een tuin op de helling van de Olijfberg (Marcus 14:32). Onderweg zei Jezus tegen hen: "Vannacht zullen jullie Mij allemaal in de steek laten". Petrus protesteerde: "Al laat iedereen U in de steek, ik niet!" "Petrus", antwoordde Jezus. "De waarheid is dat jij voordat vannacht een haan kraait, drie keer zult beweren dat je Mij niet kent." (Matt 26:31-34). Jezus ging bidden om sterkte. Later die avond kwam Judas naar Hem toe. Hij had een hele troep mannen bij zich die door de Hoge Raad waren gestuurd, gewapend met zwaarden en knuppels. Judas, de verrader, had tegen de mannen gezegd: "De Man, die ik een kus zal geven, moeten jullie gevangen nemen." Judas liep recht op Jezus toe en zei: "Dag, Meester." En hij kuste Hem. (Matt 26:47-49)

Gedachte

In Oud-Israël namen ze één maal per jaar een geit, legden al hun zonden op hem en joeg hem de woestijn in. Dan voelden de mensen zich opgelucht, weer eens bevrijd van de donkere kant van hun eigen menszijn.

De neiging om de blaam op een ander te willen leggen om beter te voelen over zichzelf, beschrijft socioloog René Girard in zijn zondebok-theorie. Dit zien wij ook in die tijd van het grote virus: de Chinesen zijn te blameren. Chinese kinderen in Zuid-Afrikaanse scholen werden tot zondebok gemaakt.

Van Judas zouden wij zo'n zondebok kunnen maken: de dood van Jezus was *zijn* schuld, het gevolg van *zijn* verraad. Ook Petrus was te blameren. Hij deed alsof hij Jezus niet kende. Met de blaam dáár, kunnen wij hier onschuldig voelen. Wij zijn toch de goede mensen, goede gelovigen. Maar hoe vaak zeggen wij, "Dag, Meester," en verraden het volgende moment alles waarvoor Jezus stond in zijn leven, werk en sterven? Onderzoeken wij in deze tijd van inkeer onze eigen gedachten, woorden en optreden, zullen wij daar getuigenis van vinden. "Vannacht zullen jullie mij allemaal in de steek laten," zei Jezus tegen zijn volgelingen van toen. Vannacht en morgen en de volgende dag zullen ook volgelingen van nu Jezus prompt in de steek laten. Als optreden met integriteit ongemakkelijk wordt, kijken we de andere kant op en doen alsof we hem niet kennen. Net als Petrus.

"Jezus aan het kruis voor de zonden der wereld", hebben wij geleerd. Is hij dan onze zondebok? Hij krijgt de blaam en wij kunnen ons opgelucht voelen, momenteel, tot de volgende keer dat we geconfronteerd worden met de donkere kant van ons eigen menszijn.

Nee, Jezus is méér dan de zondebok die over en over voor ons de blaam moet nemen terwijl alles eigenlijk gewoon hetzelfde blijft. Wij dezelfde blijven. De woestijn, de plaats van bezinning, is de plaats van nieuwe ervaringen, met onszelf en met God. Israël herkent God tijdens hun woestijntocht als degene die weet van hun ellende, hun jammeren, wanhoop, verdriet om hun inhumain bestaan. God komt bevrijden. Wij herkennen Jezus als het licht dat schijnt in het donker van ons menszijn om dit te veranderen. Jezus komt bevrijden.

Wij blijven niet dezelfde. We worden getransformeerd. "Metamorfose", is het woord van Paulus. Totale verandering, zoals een vlinder bevrijdt uit de pop (cocoon). De mooie vlinder die vrij kan vliegen. Als dat mooi-zijn, de integriteit, ons soms ongemak veroorzaakt, willen we het toch niet verliezen. Het is ons te veel waard. Van diep binnen-uit *willen* we Jezus nooit in de steek laten, *willen* wij dichtbij hem blijven in alles, door alles heen.

In deze tijd vraagt Jezus van ons om te blijven waken en bidden dat wij niet in de verzoeking komen. Want de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.

Instellingswoorden

En Hij nam het brood, sprak het dankgebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: "Dit is mijn lichaam dat voor jullie gegeven wordt. Doet dit telkens opnieuw om Mij te gedenken." Zo nam Hij na de maaltijd ook de beker, en zei: "Deze beker, die voor jullie wordt uitgegoten, is het nieuwe verbond dat door mijn bloed gesloten wordt."

Communie

Neem, eet, gedenk en geloof ... (brood)

Neem eet, gedenk en geloof ... (beker)

Gebed

Breken en delen zijn de woorden van uw verbond met ons, voorgedaan door Hem die ons is voorgegaan, uw liefde, uw verbond in levende lijve. Wij danken U.

Zending

Laat ons heengaan in vrede, in de verwachting van de toekomst van onze Heer.

Yolanda Dreyer